

Blandede Meddelelser.

1. Om Kløverens Behandling. (Af et Brev fra Godseier Ladiges til Borghorster Høtten ved Gæmeførde). Kløveren bliver her i Egnen spredt umiddelbart efter Leen, selv der, hvor den ikke er stærk, og overalt fordeelt saaledes, at Jorden er dækket. Naar Veiret er gunstigt rives Kløveren næste Dag sammen i Romper og bringes om Aftenen i smaa løse Kofke, der ere mere høie end brede. Den paafølgende Dag blive disse Kofke med en Rapsflæde bragte i Staffe paa 1—2 Læs. Kløveren bliver i disse Staffe af en Mand sat ordenlig sammen og fast sammen- traadt, hvorefter den nogle Dage efter tager Varme, men efter at være affjølet udtørres saa fuldstændig, at den kan fjøres ind uden at spredes iforveien. Det paa denne Maade behandlede Kløverhø har en smuk Farve og behagelig Lugt. Ved Staffenes Indkjørsel medtager man ikke det nederste Lag, der har ligget paa Jorden, da det altid er noget fugtigt, men lader det først udlufte og tørre. Bønderne heri Egnen lægge et Lag Halm eller Træ under Staffene og forsyne Toppen med en Hætte af Halm. Staffene kunne fjøres ind 8—14 Dage efterat de ere satte; en Hovedsag er det kun, at Koffene ikke ere fugt- ige af Regn eller Dug, naar de stakkes. Ved Stafningen be- høves en Dreng, der fører Slæden, 2 Læsjere og 2 Mand til at rive reent, een Mand til at sætte Staffen og een Mand til at stifte op. Naar Agrene ikke ere for brede, samler man Høet fra 3 Agre paa den mellemste, og opsætter der Staffene i en

passende Afstand. Denne Methode er ogsaa anvendelig paa Enghe og meget anbefalelig, da Høet paa denne Maade sat i Stakke kun lider lidt af Regn, har, som ovenfor er nævnt, en fortrinlig Farve og Lugt og ædes af Kvæget med stor Begjærlighed.

II. Om jydsk Forhold. (Af et Brev fra Viborgegnen). Noget specielt, der har Interesse i landøkonomisk Henseende, som er foresat her i det sidste Kvartal, kan ikke paapeges, men jeg tilbageholder dog ikke gjentagende at udhæve den betydelige Fremadstriden i Virksomhed, som denne Egn stadig lægger for Dagen fra Herremanden ned til Huusmanden, for at faae Lyngen ødelagt. Det er anseelige Arealer, som saaledes bringes under Ploven og som efterhaanden mergeses, hvori den største Fortjeneste egentlig ligger, da det er givet, at disse mergesede Jorder, efter at være ublagte i en Række af Aar ikke atter springe med Lyng, hvilket derimod efter faa Aars Forløb indtræder med Jorder, som ikke ere mergesede. — Penge, dette Behov for al Virksomhed, er nu rigeligere ved de flere Associationer, der efterhaanden danne sig. Uheldigt er det imidlertid, at Kræfterne ved de mange separate Pengeinstituter, saasom Sparekasser, Laane- og Discontobanker, spredes. En Centralbank for Jylland med Filialer i hver en By vilde have gjort langt mere Nytte. Dens Credit vilde have været langt større og dens Virksomhed i Forhold dertil ligeledes større, og eensartede Principer vare da komne til at gjennemgaa den hele Institution. Capitalisterne gave da til enhver Tid rolig deres Contanter til et slikt Institut, og der vilde være tilstrømmet det saa betydelige Mængde af offentlige og private Capitaler, at de fornødne Laan vilde være at opnaae af Enhver, som kunde stille Sisserhed. Saaledes som det nu er, erholde Institutterne i de Egne, hvor Trangen er mindst, de fleste Capitaler indskudte, og omvendt i de fattigere Egne. Sammenstrømning af Capitaler til eet Punkt og en Udstraaing derfra til alle Sider efter Onske vilde bidrage saare

meget til Landets Opkomst og Flor. — Af ligesaa stor en Bigtighed for den hurtige Fremadstriden, som det Foranførte, er en lettet Communication. I de mange større Aaer, som Jylland er gennemgaaet af, vilde der, naar disse vare seilbargjorte, være vundet uendelig Meget og mange Kilder til Velstand derved være aabnede. Flodernes eller Aaernes Bestaaffenhed ere i Regelen saaledes, at de allerfleste kunne gøres seilbare med mindre end $\frac{1}{4}$ Part pr. Mill af hvad Chausseer koste, og naar der hensees til den langt mindre Befoistning, hvormed Transporten stæer paa disse imod den pr. Aar, der kan anslaaes til $\frac{1}{3}$ a $\frac{2}{3}$ Deel, saa er det iøinesaldende, hvor stort et Nationaltab Staten derved paadrager sig hvert Aar indtil Aaerne gøres seilbare. Utvilsomt er det imidlertid, at intet andet Communicationsmiddel i den Grad vilde fremhjælpe Agerdyrkningen heri Jylland, som en Jernbane, der føres langs ad Hvideryggen.
